

Un tânăr foarte bogat căzuse greu bolnav.

Nici doctorii nici vrăjitorii și nici învățații din acele vremuri nu-i dădeau de leac.

- Doamne, ai milă de mine !... se ruga el. De mă vei scăpa din astea, îți voi răsplăti cu prisosință bunătatea ta !

Se întâmplă că tânărul se însănătoși.

Intr-o dimineață, stând la fereastră, privea în grădinile sale sclipirea zăpezii, sub razele vii ale soarelui. În curte se vedeau magaziile încărcate cu bucate. În casă era cald și liniște, iar din odăile vecine se auzeau vocile servitorilor care îi așezau masa lui îmbelșugată cu toate bunătățile.

- Doamne cât de plăcută e viața !... - zise el, Cum să răsplătesc eu bunătatea ta? Tu numai, m-ai scăpat de la moarte!... Iti voi dăruia oricând din averile mele....

Dar nu apucă să isprăvească vorba și un bătrân cu barba albă apăru înaintea lui și-i zise:

- Ce va face Dumnezeu cu averile tale? Dar nu tot el ți le-a dat ? De sus, de la el, vin toate, dar acolo tu nu poți trimite nimic !... Vino după mine !...

Tânărul se luă după bătrân. După ce ieșiră în oraș și străbătură străzile cele mai frumoase, ajunseră la o margine, într-o străduță strâmtă și murdara.

Bătrânul luă de mână pe tânăr și-l duse într-o căsuță săracă și întunecoasă.

Tânărul rămase înmărmurit de cele ce văzu.

Pe niște zdrențe într-un colț, zăcea bolnav un om între două vârste. Era, se vede, tatăl familiei, Mama, o femeie slabă și zdrențuroasă, plângea tăcută privind către copilași; iar copilașii trei la număr scânceau încet cerând mâncare.

Și mâncare nu era.

- Iată aici sunt frații Domnului !... De vei ajuta pe aceștia, vei răsplăti bunătatea lui Dumnezeu zise bătrânul. Și pieri.

Tânărul aproape înspăimântat de cele ce vedea, dădu fuga acasă și aduse din belșug cele ce trebuiau nenorocitorilor; ba încă deschizând și alte case ale săracilor, găsi și alte multe nevoi.

Pe toți îi ajută cu dragoste și cu milă.

Săracii îl binecuvântau acum peste tot și toți chemau în rugăciunile lor ajutorul lui Dumnezeu, asupra celui ce alina suferințele lor....

Intr-un târziu, bătrânul i se arată iar zâmbind:

-Dumnezeu primește cu drag darurile tale și binecuvintează recunoștința pe care o arăți.

Așadar iată că recunoștința către Dumnezeu se arată cu mulțumire către cer și milă către pământ.